

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

Autoritate de stat autonomă

Operator de date cu caracter personal nr. 11375

HOTĂRÂREA NR. 660 din 26.11.2009

Dosar nr.: 261/2009

Petiția nr.: 6196/18.06.2009

Petent: C F

Obiect: categorie socială

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. C F , loc.

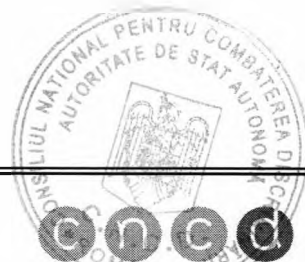
I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului.

I.1.2 Palatul de Justiție-Uniunea Națională a Barourilor din România,
Loc. București, Splaiul Independenței, nr. 5, sector 5

II. Obiectul sesizării

2.1. Petenta, avocat în cadrul Baroului Teleorman, consideră că există o diferențiere între avocații care-și continuă activitatea și nu pot primi pensie mai mare de 3 puncte (3000 lei) și cei care se retrag din profesie, care pot primi maximum 5 puncte (5000 lei). Petenta invocă faptul că s-a modificat **Statutul Casei de Asigurări a Avocaților** prin **Hotărârea nr. 441/28 noiembrie 2008, a Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România**. Prin art. 61, alin 6, are următorul cuprins: Punctajul asiguratului stabilit conform alin 2, pentru pensie de retragere definitivă din profesie nu poate fi mai mare de 5 puncte. Art. 130, alin II, pct. 1 și 2 din aceeași hotărâre sunt discriminatorii, în sensul că avocații care continuă activitatea nu primesc decât 3 puncte, or pensia avocaților constituie contribuția exclusivă a acestora și nu poate fi îngădită dacă își continuă activitatea sau nu, potrivit art. 16, din Constituția României și art. 14, din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Protocolul nr. 12.

Petenta solicită Consiliului să se pronunțe asupra dispozițiilor normative din Hotărârea nr. 441/2008.

III. Descrierea presupusei fapte de discriminare

3.1. Petenta consideră că prin modificarea statutului Casei de Asigurări a avocaților prin Hotărârea nr. 441/28 noiembrie 2008 a consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România se stabilesc două categorii de pensionari în rândul avocaților pentru limită de vârstă. Avocații care continuă activitatea și nu pot primi pensie pentru limită de vârstă mai mare de 3 puncte (3000 lei) și cei care se retrag definitiv din profesie și pot primi maxim 5 puncte (5000 lei). Or, pensia avocaților constituie contribuția exclusivă și nu poate fi îngrădită în funcție de cum își continuă activitatea sau nu, deși pensia este rezultatul contribuției proprii la cât a decis să plătească Casei de Asigurări, pentru a putea la bătrânețe să primească o pensie decentă.

IV. Procedura de citare

4.1 În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

Prin adresa înregistrată cu nr. **7087.23.07.2009**, a fost citată doamna C. F., pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 13.08.2009.

Prin adresa înregistrată cu nr. **7086.23.07.2009**, a fost citată Uniunea Națională a Barourilor din România, pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 13.08.2009. La termen petentul a fost prezent, reclamatul absent.

V. Susținerile părților

Susținerea Uniunii Naționale a Barourilor din România

5.1 Prin adresa nr. 8308 din 10.09.2009, Uniunea Națională a Barourilor din România a comunicat următoarele aspecte cu privire la obiectul dosarului:

Comisia Permanentă a U.N.B.R., în ședința din data de 28-29 august 2009 a adoptat următorul punct de vedere care să fie susținut în apărarea intereselor avocaților pensionari.

Având în vedere prevederile art. 1, alin 2 și art. 2, alin 1, din OG 137/2000, consideră că dispozițiile art. 61, alin 6. din Statutul C.A.A., nu sunt discriminatorii atâta timp cât avocatul pensionar cu drept să profeseze are dreptul să primească și pensie, iar cealaltă categorie de avocați primește doar pensia de retragere definitivă din profesie, aceasta fiind o pensie specială care presupune renunțarea benevolă la un drept al beneficiarului, anume, la dreptul de a profesa.

În concluzie consideră că petiția este netemeinică și nelegală.

VI. Motivele de fapt și de drept

6.1 **În drept**, Colegiul Director se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induc distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie

1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.2 În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul este justificat obiectiv.** (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccherro and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

6.3 Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicată, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

6.4 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a apreciat prin jurisprudența sa, că statele contractante dispun de o anumită marjă de apreciere pentru a determina dacă și în ce măsură diferențele între situații analoage sau comparabile sunt de natură să justifice distincțiile de tratament juridic aplicate. (22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

6.5 Colegiul Director reține că, în speță petenta face referire la art. 130 alin II pct 1 și 2 din Hotărârea nr. 44128 noiembrie 2008 în sensul că avocații care continuă activitatea nu primesc decât 3 puncte, adică pensie de 3000 lei, iar cei care se retrag din profesie pot primi maximum 5000 lei, adică 5 puncte. Această situație a fost creată prin modificarea Statutului Casei de Asigurări a avocaților prin Hotărârea nr. 441/28 noiembrie 2008 a Consiliului Uniunii Naționale a Barourilor din România.

6.6 Totodată, Colegiul director reține că potrivit art. 28 din Regulamentul de organizare și funcționare a U.N.B.R și desfășurarea ședințelor Consiliului U.N.B.R "Hotărârile și deciziile Consiliului U.N.B.R. pot fi atacate pentru nelegalitate, urmând ca ulterior deciziei congresului avocaților „Competența de soluționare a contestațiilor să revină Congresului avocaților”, petenta având posibilitatea de a o ataca în contencios administrativ. Astfel raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente Colegiul director constată că petiția nu intră sub incidența Ordonanței de Guvern nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, **cu unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele prezentate nu intră sub incidența Ordonanței de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. Clasarea dosarului;

3. Se va răspunde părților în sensul celor hotărâte;

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY – Membru

DRAGOȘ TIBERIU NIȚĂ– Membru

HALLER ISTVAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA PAULA ROXANA – Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu